

Λουίζ Ελίζαμπεθ Γκλίκ (1943-) -Νομπέλ Λογοτεχνίας 2020

Δημήτρης
Συμεωνίδης JP

Αφιέρωμα στην Λουίζ Γκλίκ και μετάφραση στα Ελληνικά για πρώτη φορά των δύο Ποιημάτων της από την συλλογή AVERNO «Περιπλανώμενη Περσεφόνη» και ανάλυση αυτών.

Μέρος Γ'

Louise Glück: ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ Η ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΗ
Μετάφραση στα Ελληνικά από τον Δημήτρη Συμεωνίδη JP

Στη δεύτερη εκδοχή, η Περσεφόνη / είναι νεκρή. Πέθανε, η μητέρα της θρηνεί - / τα / προβλήματα της σεξουαλικότητας δεν χρειάζεται / να μας ανησυχούν εδώ.

Αναγκαστικά, σε θλίψη, Δήμητρα / περιτριγυρίζει τη γη. Δεν περιμένουμε να μάθουμε / τι κάνει η Περσεφόνη. / Είναι νεκρή, οι νεκροί είναι μυστήρια.

Έχουμε εδώ / μια μητέρα και ένα κρυπτογράφημα: αυτό είναι / ακριβή στην εμπειρία / της μητέρας ως κοιτάζει στο πρόσωπο του βρέφους. Σκέφτεται: / Θυμάμαι όταν δεν υπήρχες. Το βρέφος / Είναι σε αμηχανία; αργότερα, η γνώμη του παιδιού είναι

υπήρχε πάντα, ακριβώς όπως ή μητέρα της υπήρχε πάντα / στην παρούσα μορφή της. Η μητέρα της / είναι σαν μια φιγούρα σε στάση λεωφορείου, / κοινό για την άφιξη του λεωφορείου. Πριν από αυτό, / ήταν το λεωφορείο, μια προσωρινή / κατοικία ή ευκολία. Περσεφόνη, προστατευμένη, / κοιτάζει έξω από το παράθυρο του άρματος.

Τι βλέπει; Ένα πρωί / στις αρχές της άνοιξης, τον Απρίλιο. Τώρα / ολοκληρωμένη η ζωή της ξεκινά - δυστυχώς, / θα είναι / μια σύντομη ζωή. Θα ξέρει, πραγματικά, / μόνο δύο ενήλικες: ο θάνατος και η μητέρα της. / Αλλά δύο είναι / διπλάσια από όσα έχει η μητέρα της: / η μητέρα της έχει / ένα παιδί, μια κόρη. / Ως θεότητα, θα μπορούσε να είχε / χίλια παιδιά.

Αρχίζουμε να βλέπουμε εδώ / τη βαθιά βία της γης / της οποίας η εχθρότητα δείχνει / δεν έχει καμία επιθυμία / να συνεχίσει ως πηγή ζωής. / Και γιατί είναι αυτή η υπόθεση / δεν συζητήθηκε ποτέ; Επειδή / δεν είναι στην ιστορία. Μόνο / δημιουργεί την ιστορία. / Στη θλίψη, αφού πεθάνει η κόρη, / η μητέρα περιπλανιέται στη γη. / Ετοιμάζει την περίπτωση της. / σαν πολιτικός / θυμάται τα πάντα και παραδέχεται / τίποτα.

Για παράδειγμα, η κόρη της / η γέννηση ήταν αφόρητη, η ομορφιά της / ήταν αφόρητη: το θυμάται αυτό. / Θυμάται την Περσεφόνη / αθωότητα, η τρυφερότητα της - / Τι σχεδιάζει, αναζητώντας την κόρη της; / Εκδίδει / μια προειδοποίηση της οποίας το σιωπηρό μήνυμα είναι: / τι κάνεις έξω από το σώμα μου; / Αναρωτιέστε: / γιατί είναι ασφαλές το σώμα της μητέρας;

Η απάντηση είναι / 'Ότι είναι λανθασμένη ερώτηση, αφού / το σώμα της κόρης / δεν υπάρχει, εκτός / ως κλαδί του σώματος της μητέρας / που πρέπει να είναι / επανασύνδεσει με οποιοδήποτε κόστος. / Όταν ένας θεός θρηνεί αυτό σημαίνει / καταστρέφοντας άλλους (όπως στον πόλεμο) / ενώ ταυτόχρονα υποβάλλει εκκλήσεις / για την αντιστροφή / συμφωνιών (όπως και στον πόλεμο): / αν ο Δίας θα την πάρει πίσω, / ο χειμώνας θα τελειώσει. / Ο χειμώνας θα τελειώσει, η άνοιξη θα επιστρέψει. / Τα μικρά επίμονα αερικά / που μου αρέσουν πολύ, τα ηλίθια κίτρινα λουλούδια - / Η άνοιξη θα επιστρέψει, ένα όνειρο

/ βασισμένο σε ένα ψέμα: / ότι οι νεκροί επιστρέφουν. / Περσεφόνη / χρησιμοποιήθηκε μέχρι θανάτου. Τώρα ξανά και ξανά / η μητέρα της την τραβάει ξανά - / Πρέπει να αναρωτηθείτε: / είναι αληθινά τα λουλούδια; Αν / Η Περσεφόνη «επιστρέφει» θα είναι για ένα από τους δύο λόγους: / είτε δεν ήταν νεκρή ή / αυτή χρησιμοποιείται / για να υποστηρίξει μια

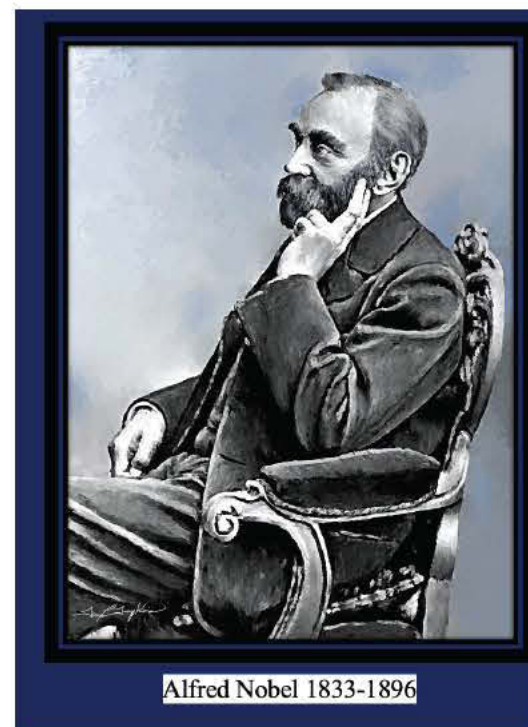
μυθοπλασία -

Νομίζω ότι μπορώ να θυμηθώ / όντας νεκρή. Πολλές φορές, το χειμώνα, / Πλησίασα τον Δία. Πες μου, θα τον ρωτούσα, / πώς μπορώ να αντέξω τη γη; / Και θα έλεγε, / σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είσαι ξανά εδώ. / Και στο μεταξύ / θα ξεχάσετε τα πάντα: / αυτά τα / πεδία πάγου θα είναι / τα λιβάδια των Ηλυσίων

Περσεφόνη η Περιπλανώμενη. Δεύτερη εκδοχή
Απόπειρα Ερμηνείας από τον Δημήτρη Συμεωνίδη JP

Στην δεύτερη εκδοχή, την Περσεφόνη την παρουσιάζει νεκρή. Εδώ δεν έχουμε τα στοιχεία βιασμού, εδώ πλέον δεν μας προβληματίζουν. Η μητέρα Δήμητρα είναι περίλυπη. Εδώ έχουμε το θέμα μυστήριο του θανάτου. Εδώ έχουμε τον δεσμό μεταξύ μητέρας και κόρης. Είναι η σημερινή μάννα που είναι η κόρη της εικόνα της ψυχής της είναι το ομοίωμά της. Έχει υποχρέωση να την προστατεύσει. Η ζωή είναι σύντομη, δεν είναι θεότητα να έχει πολλά παιδιά. Εδώ βλέπουμε την πίκρα της κόρης που έχει για την μάννα της και που θέλει να απαγκιστρωθεί από τα δεσμά της. Αντιθέτως η μάννα σκέπτεται το πόσο υπέφερε να γεννήσει την πανέμορφη κόρη, την αγνότητά της και θλίβεται που ο άλλος εαυτός της παλεύει να επιζήσει. Η μόνη λύση είναι οι δύο μορφές να γίνουν μία. Ο θάνατος είναι αναγκαίος για να φέρει ξανά ζωή. Μεγάλο ψέμα, οι νεκροί δεν επιστρέφουν. Η ποιήτρια μας λέει ότι αν η Περσεφόνη επιστρέψει τότε πραγματικά δεν έχει πεθάνει. Αυτά συμβαίνουν μόνο στα παραμύθια. Ο θεός ερωτάται πως θα αντέξω στην γη. Η απάντηση, τα πάντα προσωρινά η επιστροφή στο χώμα αναπόφευκτη. Πάγος στα Λιβάδια των Ηλυσίων Παραδείσων. Το ποίημα έχει δύο εκδοχές. Μία η εναλλαγή των εποχών και η άλλη η σκέψη για τον φόβο του θανάτου. Μάλλον αυτό το ποίημα θα έπρεπε να είναι η πρώτη εκδοχή γιατί έχει άμεση σχέση με την παιδική ηλικία της ποιήτριας που είχε ψυχικά προβλήματα, έκανε ψυχοθεραπεία και ζητούσε επίμονα να αποδεσμευτεί από την μάννα της. Θέλω να τονίσω ότι στην Αμερική, οι περισσότεροι τρέχουν στους ψυχολόγους και δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Η Αμερικανική κοινωνία είναι άρρωστη και πρέπει να βρεθούν τρόποι να θεραπευτούν. Η μόνη θεραπεία είναι η σωστή μόρφωση και διατροφή. Η ποιήτρια κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για όλη την ανθρωπότητα. Ο Άνθρωπος πρέπει να εξανθρωπιστεί και να αποτινάξει την βαρβαρότητα. Και προπάντων οι γυναίκες να γίνουν σωστές μάννες, και να ενωθούν σε παγκόσμια κλίμακα να αποτινάξουν την επερχόμενη παγκόσμια δικτατορία. Έχουν τεράστια δύναμη και που δυστυχώς το σύστημα τις εκμεταλλεύεται και το δέχονται.

Η συνέχεια στην έκδοση της
επόμενης Παρασκευής

Alfred Nobel 1833-1896